

Toppers van de toekomst

Topsport Flevoland stelt in deze rubriek sporttoppers uit Zeewolde voor. Deze maand: turntalent Bryan Vis.

Bryan Vis is begonnen met turnen toen hij 6 jaar was. 'Mijn zus turnde in Amersfoort en ik ging altijd met haar mee en omdat ik dan zat te wachten, ging ik ook bij een groepje turnen.' Inmiddels turnt hij al 7 jaar. Na Amersfoort is Bryan gaan turnen bij Turning Spirit Almere. Vorig jaar stapte hij over naar PAX in Hoofddorp en traint daar 30 uur per week. In het weekend alleen op zaterdagochtend. 'Op zaterdagmiddag en op zondag moet ik het meeste aan school doen, anders red ik het niet.'

Bryan moet veel over hebben voor zijn sport, maar dat vindt hij het wel allemaal waard. Ook zijn ouders en het gezin moeten er veel voor laten, want het reizen kost veel geld. Zijn ouders reizen ongeveer 1800 km per week. Hiervoor is het turntalent nog op zoek naar sponsors, maar die zijn lastig te vinden. 'Als je bijvoorbeeld in

Foto: Erik Vis

de autosport zit, dan is dat vaak veel aantrekkelijker voor een sponsor. In Nederland is er geen topsportcultuur en dat maakt het lastig. Dus als er mensen zijn die willen helpen om mijn droom waar te maken, dan hoor ik dat natuurlijk graag', zegt Bryan.

Ondanks dat zijn sport veel tijd kost, probeert hij nog wel zijn vrienden te zien en leuke dingen met ze te doen. Zijn vrienden houden altijd rekening met hem. 'Toen ik nog op de basisschool zat en ze een feestje vierden, vroegen ze altijd wanneer ik vrij

was, zodat ik ook kon komen.' Zijn grootste droom is om naar de Olympische Spelen te gaan. 'Daar ben ik nu al keihard voor aan het trainen.'

Turnen is een sport waar je heel veel voor moet trainen. Mijn doel is om in 2024 mee te gaan naar de Spelen in Parijs, maar ik denk dat 2028 in Los Angeles reëler is. 'Naast turnen heeft het turntalent ook nog een andere passie; 'Ik heb een bootje en als het lekker weer is ben ik met mijn vrienden te vinden op het Wolderwijd.'

Telen en delen met Gertje Gans

'Gertje Gans deelt uit!' is het eerste prentenboek van Mireille van Orden.

'Schrijven voor kinderen is mijn hobby. Ik heb verschillende cursussen bij kinderboekenschrijfster Annemarie Bon in Den Bosch gevolgd en zo af en toe stuurde ik een verhaal naar een uitgever. De Vier Windstreken belde meteen toen ik dit manuscript opstuurde. Toch duurde het vervolgens nog twee jaar voordat het prentenboek er daadwerkelijk was.'

Het door Nelleke Verhoeff geïllustreerde boek is bestemd voor ouders en docenten van kinderen in de groepen 1-3 van de basisschool. Kinderen oefenen aan de hand van het boek spelenderwijs met tellen tot twintig en leren ook delen. In het verhaal vindt Gertje Gans twintig graankorrels in de schuur. Mooi glanzend en goudgeel. En wat zijn het er lekker veel! Maar dan komt de haan en hij heeft ook veel trek. Ze verdelen de graankorrels. Allebei hebben ze er nu tien. Telkens als Gertje net wil gaan eten, komen er nieu-

we dieren binnen die ook hun buik willen vullen. Met twee kippen erbij hebben ze er elk nog vijf. Gertje blijft alles eerlijk verdelen, totdat elk dier maar één graankorrel heeft. Zo weinig lekker eten, denkt Gertje treurig. En... er klinken alweer voetstappen. Komt daar nog iemand aan? Elke keer als het graan opnieuw is verdeeld, kunnen de jonge leerlingen de graankorrels op de bordjes tellen, maar ook zoeken, want het juiste antwoord is ergens in de schuur dat getal verstopt.

Mireille van Orden schreef eerder 'De piraten van Seaewald' in

opdracht van Staatsbosbeheer en de gemeente en 'Help Vleugje de lucht in!', een boekje over windmolens, ook in opdracht van de gemeente Zeewolde. 'Ik heb ideeën genoeg om verder te gaan met Gertje Gans. Of er vervolgen komen, hangt van de uitgever af. Het boek moet natuurlijk wel goed verkopen. Wat ik sowieso heel leuk vind, is dat de uitgever het boek aangemeld heeft voor de Woutertje Pieterse prijs. Dat vind ik eervol, of ik nu echt kans maak of niet.' Het boek is te koop bij Bruna. Kopers krijgen er een kleur- en knutselplaat bij cadeau. Het boek kost € 14,95. ISBN: 9789051168051

COLUMN

Anita van den Brink

Thuiswerkstress

Nog nooit zat ik in mijn werkende leven zo veel en lang achter een beeldscherm als het laatste half jaar. Bij de eerste lockdown was het net als bij zovele anderen verplicht vanuit huis werken. Normaliter ga ik bij studenten op bezoek op hun stageadres om hun voortgang en vorderingen te bespreken. Deze bedrijfsbezoeken mochten niet meer worden gedaan en de evaluatiegesprekken moesten nu online.

Af en toe thuis werken ging voorheen prima, maar nu was het geen hele dag vol te houden. Regelmatig ging er iets mis met de verbinding of het nou MS Teams was, Zoom, Google Hangout of Skype. Mijn nek en schouders waren helemaal verkrampd en de stress gierde door mijn lijf. Aan het einde van een werkdag knallende hoofdpijn en soms wazig zien, er moest iets veranderen. Toen heb ik eens goed gekeken naar mijn houding en werkplek; hier klopte in ergonomische zin helemaal niets van. Je beeldscherm moet op ooghoogte staan en je armen moeten in een hoek van 90 graden staan. Daarbij is het goed als je voeten plat op de grond staan of dat je een voetensteun gebruikt. Dat is 'de perfecte werkhouding' voor beeldscherm-werk.

Via mijn werkgever een goede en verstelbare bureaustoel, een laptopverhoger en een toetsenbord geregeld, dat maakte een wereld van verschil. De spanning in mijn lijf werd snel minder. De online gesprekken besloot ik alleen nog maar met videobellen in whatsapp te doen. Dat werkte prima en scheelde een hoop irritatie.

Toch blijft het online thuis frustraties geven. We werken via MS Teams. Ik ontvang dagelijks meer dan 100 e-mails, waarvan de helft niet voor mij bestemd is. Elke vraag of opmerking gaat via de mail of whatsapp. Af en toe schiet er wel eens een belangrijk bericht 'tussendoor'. Het vele online vergaderen en overleggen begint te irriteren. Bij een fysieke vergadering kijk je om je heen, zie je collega's helemaal en je kijkt elkaar niet de hele tijd recht aan zoals nu bij videocontact; je ziet de ander vaak vanaf borsthoogte en kijk je de hele tijd naar elkaars gezicht. Het is in ieder geval niet 'natuurlijk' en het kost mij veel energie. In de voorbereiding op de stages geef ik hierover een aantal lessen. Het online lesgeven aan een klas resulteert in een scherm met allemaal zwarte blokjes. Om een kwalitatief goede verbinding te hebben staan camera's en microfoons uit bij grote groepen. Er is weinig interactie en soms voelt het net alsof ik tegen mezelf aan het praten ben in een spiegel, uitermate geestdodend. Collega's, docenten, die de hele dag online les moeten geven benijd ik totaal niet. Dat online lesgeven af en toe ook goed fout kan gaan, is mooi in beeld gebracht in de film 'De groeten van Gerri' met Frank Lammers. Hilarisch en een aanrader om te kijken.

Vorige week mocht ik eindelijk weer eens fysiek les geven op school. Wat een verademing en zo leuk om studenten weer eens echt te spreken. Er mogen maar een beperkt aantal mensen in één lokaal. Hierdoor moest ik voor één klas die in vier groepen is opgesplitst, vier keer hetzelfde verhaal doen. Dat is niet efficiënt, maar door de leuke interactie in de groepen werd ik weer enthousiast. De studenten waren zelf ook enthousiast en blij weer op school te mogen zijn. Zelfs de grootste spijbelkont gaf schoorvoetend toe dat het toch eigenlijk best fijn is om op school te zijn: 'Het is leuker, je leert er meer van en je krijgt weer energie.' En van zo'n opmerking krijg ik ook weer extra energie.

Anita van den Brink schrijft over Zeewolde en haar dagelijkse belevenissen in de breedste zin des woords. Ze observeert, neemt geen blad voor de mond en gebruikt graag dichterlijke vrijheid bij haar schrijfsels. Ze is moeder van twee dochters en werkt als stagecoördinator bij MBO Amersfoort.

column

Colofon

Hoofd- en eindredactie:
Margreet Kranenburg
Max Wolters

Medewerkers:
Sandra Hoefakker

Vormgeving:
Blik op Zeewolde

Sluiting advertenties:
vrijdag 12.00 uur

Disclaimer:

Deze uitgave is met de grootst mogelijke zorgvuldigheid samengesteld. De uitgever kan niet aansprakelijk worden gesteld voor eventuele onjuistheden, onvolledigheden etc. Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Advertentietarieven:
advertentie@blikopzeewolde.nl

Bezorging:
In een oplage van 9200 gratis huis aan huis
in Zeewolde maandelijks op woensdag.

Geen exemplaar ontvangen?
Mail naar info@blikopzeewolde.nl

Uitgever en copyright:
Marbeau Mixin' Media

Blik op Zeewolde

Maalgang 12
3894 GD Zeewolde
T 036 524 2332